

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Udenrigsudvalget

2007/2274(INI)

22.1.2008

UDKAST TIL BETÆNKNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's
menneskerettighedspolitik
(2007/2274(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Marco Cappato

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007¹,
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter²,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle FN's menneskerettighedskonventioner og tillægsprotokollerne hertil,
- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især Det Afrikanske Charter om Menneskers og Folks Rettigheder og den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om Den Internationale Straffedomstol³,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel⁴,
- der henviser til protokol nr.13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,

¹ Rådets dokument 13288/1/07.

² Se bilag til denne beslutning.

³ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265; EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262; EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576.

⁴ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf²,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2007 om den femte session i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) samt resultaterne af forhandlingerne om FN's Menneskerettighedsråd³,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler⁴,
- der henviser til sin beslutning af 1. februar 2007 om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf⁵ og resolutionen vedtaget den 18. december 2007 i FN's Generalforsamling om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer⁶, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande⁷, hvori det understreges, at kvinders rettigheder udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om ytringsfrihed på internettet⁸
- der henviser til alle de hastebeslutninger, som det har vedtaget om menneskerettigheder,
- der henviser til det europæiske menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af De Europæiske Fællesskaber og flertallet af deres medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,
- der henviser til vejledningsnotat om handicap og udvikling for EU-delegationer og -tjenester offentliggjort i juni 2004,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der

¹ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

² EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3; EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0235.

⁴ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁵ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁶ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁷ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0381).

⁸ EUT C 303E af 13.12.2006, s. 879.

udøves af FN's Generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,

- der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinden vedtaget i december 2006,
 - der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret¹, om børn og væbnet konflikt og om menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0000/2008),
- A. der henviser til, at Rådets og Kommissionens årlige EU-rapport om menneskerettighederne er en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
- B. der henviser til, at årsrapporten fra 2007 bestræber sig på at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, udøve konstruktiv kritik af Kommissionens og Rådets menneskerettighedsaktiviteter og Parlamentets generelle aktiviteter,
- C. der henviser til, at det bør anerkendes, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv politik udadtil,
- D. der henviser til, at menneskerettigheder og deres beskyttelse beror på - og bør fremmes samtidig med - retsstatsprincipperne, demokratisk regeringsførelse, princippet om magtens tredeling og politisk ansvarlighed, adskillelse af kirke og stat samt politiske rettigheder, der sætter indehaverne af disse rettigheder i stand til at forsvare deres egne menneskerettigheder,
- E. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, især politiske rettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
- F. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincipper, der garanterer de grundlæggende friheder og menneskerettigheder, er grundpiller for varig fred, og til, at varig fred ikke kan opnås gennem aftaler om at beskytte dem, der er ansvarlige for systematiske krænkelser af menneskerettighederne eller overtrædelse af international humanitær ret,
- G. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er under trussel i adskillige regioner i verden, eftersom krænkelser af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der krænker

¹ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

menneskerettighederne, på at indskrænke enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedskrænkelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,

- H. der henviser til, at 82 % af alle handicappede personer stadigvæk lever under fattigdomsgrænsen i udviklingslandene og fortsat udsættes for yderst alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder nægtelse af retten til liv og umenneskelig eller ydmygende behandling; der henviser til, at handicappede børns situation giver anledning til særlig bekymring i denne forbindelse,
- I. der henviser til, at et optimalt godt helbred er en af de grundlæggende rettigheder for ethvert menneske uanset race, religion, politisk overbevisning eller økonomisk eller social situation; der henviser til, at alle befolkningers sundhed er grundlæggende for opnåelsen af fred og sikkerhed,
1. fordømmer det faktum, at Den Europæiske Union stadig langt fra har realiseret en sammenhængende og slagkraftig politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden; fastholder, at det er nødvendigt at gøre store fremskridt i retning af nøje at respektere de EU-regler, der allerede findes på området for menneskerettigheder;
 2. fastholder, at det, hvis det skal lykkes at opnå markante forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, som ofte hæmmes af dominerende nationale interesser fra medlemsstaternes side, vil være nødvendigt at styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som bør betragte fremme af menneskerettighederne som en prioritet;
 3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gøre større bestræbelser på at forbedre Den Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelands brud på menneskerettighederne, ikke mindst ved at integrere menneskerettighedspolitikken i Den Europæiske Unions politikker over for disse lande;

Generelle principper og forslag om menneskerettigheder, demokrati, fred og ikke-vold

4. gentager, at menneskerettighederne, som de er defineret i de internationale hovedinstrumenter og konventioner, herunder EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, er universelle rettigheder, historisk opnåede naturlige rettigheder, og at virkelig og effektiv respekt for disse rettigheder er en uundværlig garanti for implementering og overholdelse af international lov og orden samt for fremme af fred, frihed, retfærdighed og demokrati;
5. fastholder, at den effektive "retshåndhævelse" af menneskerettighederne i hele verden - fra de lokale og nationale domstoles side, eller - i tilfælde af, at dette ikke er muligt - af de overnationale domstole, bør være et udtrykkeligt og centralt mål for Den Europæiske Unions politikker startende med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
6. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og Rådet til at iværksætte en prioriteret aktion efter den model, der blev brugt ved oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol, for at understøtte alle domstole, der beskæftiger sig med

menneskerettigheder; påpeger især nødvendigheden af i så stort omfang som muligt at støtte Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol og Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, og at der skal tages skridt til at lette oprettelsen af en menneskerettighedsdomstol mellem ikke-autoritære eller ikke-diktatoriske stater i Asien og Stillehavet;

7. mener, at retten til demokrati - forstået som alle borgeres ret til at deltage i udøvelsen af folkets suverænitet inden for rammerne af institutioner, der er underlagt retsstatsprincipperne - er en historisk erhvervet universel menneskerettighed, der udtrykkeligt er anerkendt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, Wien-erklæringen fra 1993 og FN's Millennium-erklæring; understreger, at denne ret til demokrati indebærer det internationale samfunds institutioners, Den Europæiske Unions og medlemsstaternes forpligtelse til at handle ved at fjerne alle de hindringer, der står i vejen for fuldstændig udnyttelse af denne ret, i hele verden; henviser til, at det strategiske sigte med denne bestræbelse bør være skabelsen af en sand og virkelig verdensorganisation for demokrati og demokratier, der skal opnås enten gennem omdannelse og styrkelse af de eksisterende overnationalt institutioner - ved brug af samfundet af demokratier som basis - eller ved at skabe nye institutioner;
8. fastholder, at alle stater i sidste instans bør lade deres egen suverænitet være underlagt overnationalt regler og institutioner med henblik på at garantere effektiv anvendelse af internationale menneskerettighedsnormer og -traktater; understreger, at "den fuldstændig suveræne nationalstat", især når den er baseret på etniske, sproglige eller religiøse delinger, ikke længere er egnet til virkelig at opretholde individuelle friheder og bevare freden;
9. anser ikke-vold på grundlag af Ghandis tanker for at være det mest passende instrument til at sikre udøvelse, opretholdelse, fremme og overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder; mener, at udbredelsen heraf nødvendigvis bør gøres til et prioriteret mål for EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet, og agter at bidrage til ajourføring og studier af moderne ikkevolds-teori og -praksis, delvis gennem en sammenlignende analyse af tidligere anvendt bedste praksis; foreslår, at man for at give dette idegrundlag politisk vægt indkalder til en europæisk konference om ikke-vold i 2009 og erklærer 2010 for "europæisk ikkevolds-år"; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats i FN-sammenhæng for at sikre, at årtiet 2010-2020 erklæres for "ikkevolds-årti";

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007

10. understreger betydningen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder med hensyn til at analysere og evaluere Den Europæiske Unions politik om menneskerettigheder og anerkender, at beretningen har givet et overblik over det voksende omfang af Den Europæiske Unions menneskerettighedsrelaterede aktiviteter;
11. mener, at der bør stilles flere oplysninger til rådighed for vurdering af tidligere politikker, og at elementer og retningslinjer bør foreslås for at tilpasse de politiske prioriteter på et "fra land til land - grundlag"; gentager sin efterlysning af en vurdering

af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande, også gennem indførelse af indekser og andre målelige kriterier for evaluering;

12. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2007-beretningen på plenarmødet i december 2007, hvor Parlamentet også uddelte sin årlige Sakharov-pris for tankefrihed til Salih Mahmoud Mohamed Osman fra Sudan; har nu indført almindelig praksis og gjort Europa-Parlamentets mødeperiode i december til årets centrale møde om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;
13. opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til at overveje at udarbejde en generel liste, der identificerer "lande der giver anledning til særlig bekymring", hvad angår menneskerettighedskrænkelser, og understreger betydningen af at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan måles og sammenlignes under henvisning til deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet det bliver muligt at definere forskellige kategorier af lande og derved opstille specifikke politiske kriterier;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

14. værdsætter det arbejde, der er blevet udført af Den Højtstående Repræsentants personlige repræsentant for menneskerettigheder, Riina Kionka, i 2007; støtter fortsat hendes aktiviteter og bestræbelserne på at øge synligheden og styrke Den Europæiske Unions rolle i internationale menneskerettighedsfora; forventer, at Den Højtstående Repræsentant, Rådet og alle medlemsstatsrepræsentanter fuldt ud vil støtte hendes arbejde for at fremme menneskerettighederne;
15. mener, at Den Europæiske Unions kapacitet til at forhindre, reagere på og administrere kriser har vist sig at være utilstrækkelig, og opfordrer Rådet til gradvist at omdanne de civile aspekter af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik til en "Civil Fredstjeneste" til styring af kortsigtede civile kriser og langsigtet fredsskabelse; er af den opfattelse, at Den Europæiske Union inden for disse rammer bør styrke civilsamfundets grundlæggende netværker på subnationalt, nationalt og regionalt plan for at fremme opbygning af tilliden og kapacitetsudvikling, overvågning og bevidstgørelse og derved understøtte institutionaliseringen af civilsamfundets deltagelse i regionale og subregionale freds- og sikkerhedsstrukturer;
16. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller; henleder især EU-medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som ingen af medlemsstaterne endnu har ratificeret¹;
17. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater omgående ratificerer FN's konvention om rettigheder for mennesker med handicap; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående

¹ I juni 2007.

tiltrædelse af konventionen og protokollen;

18. understreger behovet for at forbedre Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive deltagelse, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelse i forskellige internationale fora i 2007, herunder i det første arbejdsår i FN's Råd for Menneskerettigheder (UNHRC), FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;
19. efterlyser et bedre samarbejde og bedre koordination mellem Europarådet og Den Europæiske Union; bifalder det faktum, at der den 11. maj 2007 blev undertegnet et forståelsesmemorandum mellem Europarådet og Den Europæiske Union, og opfordrer begge parter til at omsætte det i praksis; henviser navnlig til de følgende henstillinger i Juncker-rapporten:
 - henstillingen, at kommissæren for menneskerettigheder og Europarådet bør være den institution, som Den Europæiske Union såvel som alle Europarådets medlemsstater kan henvise alle menneskerettighedsproblemer til, som ikke omfattes af den eksisterende overvågnings- og tilsynsmekanisme;
 - henstillingen, at mekanismen udformes til at fremme og styrke demokratiet og fuldt ud gøre brug af Venedig-kommissionens ekspertise;
20. bemærker, at UNHRC har potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestrebelse; beklager den kendsgerning, at dette nye organ gennem aktiviteterne i det seneste år ikke har forbedret FN's resultater på menneskerettighedsområdet; har stor tiltro til iværksættelsen af mekanismen med "Universal Periodic Review" med henblik på at opnå de første konkrete resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til snarest at sikre processen med at omsætte FN's generalforsamlingens resolution nr. 60/251 i praksis, som baseret på objektiv og pålidelig information indfører generel kontrol med hver enkelt stats overholdelse af sine menneskerettighedsforpligtelser og -løfter på en måde, der sikrer generel dækning og lige behandling for alle staters vedkommende; opfordrer Rådet til at finde metoder, hvormed Europa-Parlamentet formelt kan inddrages inden for rammerne af den nyoprettede procedure;
21. bifalder den kendsgerning, at klageproceduren baseret på den tidligere "1503-procedure" fortsat vil tillade enkeltpersoner og organisationer at gøre UNHRC opmærksom på klager over grove og pålideligt dokumenterede krænkelse af menneskerettighederne og opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at ikke-statslige organisationer (ngo'er) fortsat kan blive hørt i UNHRC, så de kan gøre brug af den ret, de har i kraft af deres rådgivende status til at forelægge skriftlige meddelelser og fremsætte mundtlige erklæringer;
22. bekræfter atter betydningen af disse specielle procedurer og "fredsmandaterne" internt i Menneskerettighedsrådet; fordømmer Den Europæiske Unions beslutning om at fremme en resolution, der opfordrer til ikke at forny menneskerettighedseksperternes mandat med hensyn til Darfur, og Menneskerettighedsrådets afgørelse om ikke at forny mandaterne vedrørende Belarus og Cuba;

23. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå en reform af Menneskerettighedsrådet for at sikre, at kun lande, der har afgivet en stående indbydelse under samtlige procedurer, får adgang til at deltage; mener, at denne regel, hvis en sådan reform mangler, bør anvendes til at bestemme, hvorvidt EU bør støtte kandidatlande;
24. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at øge deres engagement og koordination, hvad angår Community of Democracies (CD), eftersom CD's sekretariat vil blive oprettet i Polen, og at formandskabet for dets samlingsgruppe for øjeblikket indehaves af Portugal, som officielt vil være vært for den næste ministerkonference, der vil blive afholdt i Lissabon i 2009; mener, at større engagement fra EU's side ville kunne øge CD's indflydelse og troværdighed, især ved at styrke demokrati-gruppen i FN og ved at fremme mere integral og legitimeret deltagelse af civilsamfundsaktører i CD's arbejde, især hvad angår ministerkonferencens udformning;
25. opfordrer i denne forbindelse Den Europæiske Union til at slutte sig formelt sammen med andre demokratiske regeringer fra andre regionsgrupper med henblik på at indlede et formelt samarbejde og høring inden for UNHRC med henblik på at sikre, at initiativer med sigte på respekt for principperne i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder bliver vellykkede; mener, at det kun er gennem samordnet aktion udøvet af en tværregional alliance af demokratiske stater, såsom CD, at Den Europæiske Unions multilaterale menneskerettighedsbestrebelse, kan blive effektive i FN-fora, som vist ved, at FN's generalforsamling den 18. december 2007 havde held til at vedtage sin resolution om brug af dødsstraf;
26. bifalder det faktum, at Kommissionen har brugt sin position som formand for Kimberley-processen i 2007 til at styrke de mekanismer, der var beregnet til at dæmme op for strømmen af konfliktdiamanter; gentager vigtigheden af Kimberley-processen på baggrund af forbindelsen mellem at standse handlen med konfliktdiamanter og opnåelsen af varig fred og sikkerhed; byder endvidere Tyrkiet og Liberia velkommen som nye deltagere i 2007 og bifalder genoptagelsen af Republikken Congo i Kimberley-processen (som får det samlede antal deltagere, der også omfatter Det Europæiske Fællesskab med dets 27 stater, op på 48);
27. bifalder den kendsgerning, at den tredje internationale konference med det formål at afslutte en international traktat, der forbyder produktion, brug, transport eller oplagring af klyngebomber i overensstemmelse med de folkeretlige principper, blev holdt i Wien i december 2007 med fuld støtte fra EU¹; opfordrer Rumænien og Cypern som de eneste to EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til at støtte Oslo-erklæringen af 23. februar 2007; støtter fuldt ud de kommende konferencer i Oslo-processen, der efter planen skal afholdes i Wellington fra den 18. til den 22. februar 2008 og i Dublin fra 19. til 30. maj 2008; forventer, at alle EU-medlemsstater vil være i stand til at underskrive traktaten på den ceremoni, der skal afholdes i Oslo sent i 2008;
28. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige bestrebelse på at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den påkrævede

¹ Over 140 repræsentanter fra civilsamfundet og 138 stater deltog (hvoraf 94 har støttet Oslo-erklæringen eller Oslo-processen).

nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol¹ (ICC) og handlingsplanen; gør opmærksom på, at ikke alle rådsformandskaber følger dette fælles mål med samme iver; opfordrer alle formandskaber til at nævne ICC-samarbejdets status på samtlige topmøder med tredjelande; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for denne domstol; noterer sig, at aftalen med Det Forenede Kongerige om håndhævelsen af domme er trådt i kraft den 8. december 2007 (samt ikrafttrædelsen af en tilsvarende aftale indgået med Østrig i 2005), og opfordrer samtlige medlemsstater til at overveje at indgå lignende aftaler med ICC; anerkender aftalen om samarbejde og bistand mellem Den Europæiske Union og ICC som et væsentligt redskab til at opfylde de forpligtelser, der påhviler de enkelte medlemsstater;

29. bifalder det faktum, at Japan har ratificeret Rom-statutten i juli 2007, hvorved det samlede antal deltagende stater kom op på 105 i december 2007; opfordrer indtrængende Den Tjekkiske Republik til som det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til snarest muligt at gøre dette;
30. opfordrer endnu en gang alle lande, men navnlig USA, Chile og Tyrkiet, til at ratificere Rom-statutten; frygter, at USA's undladelse af at gøre dette bestyrker alle de stater og regeringer, der demonstrativt ignorerer den internationale strafferet, i denne holdning;
31. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til fuldt ud at samarbejde i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undvige, for retten; konstaterer med tilfredshed, at Den Demokratiske Republik Congo samarbejder i udleveringen af Germain Katanga til ICC, at Serbien samarbejder i arrestationen og overførslen af Zdravko Tolimir til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY) og Serbiens og Montenegros samarbejde omkring arrestationen og udleveringen af Vlastimir Djordjevic til ICTY; konstaterer dog med bekymring, at Sudan fortsat konsekvent nægter at samarbejde med ICC, når det gælder om at arrestere og udlevere Ahmad Muhammad Harun og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet efterkommet; noterer endvidere med bekymring, at Radovan Karadzic og Ratko Mladic stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; understreger i denne forbindelse, at undertegnelsen af en stabiliserings- og associeringsaftale er en forudsætning for et fuldt samarbejde med ICTY, og at dette bør føre til arrestation og udlevering af alle resterende tiltalte; mener endvidere, at den igangværende retsforfølgning af Liberias tidligere præsident, Charles Taylor, ved den særlige domstol for Sierra Leone i Haag udgør en væsentlig udvikling i retning af, at der kan sættes en stopper for straffrihed;
32. understreger nødvendigheden af at styrke det internationale retssystem og anerkender i denne forbindelse oprettelsen af en hurtigt reagerende retsmekanisme (Justice Rapid Response mechanism) i november 2007 som en ny international samarbejdsmechanisme for tilrådighedsstillelse af ekspertise og bistand, hvor identifikation, indsamling og bevarelse af oplysninger ville være til hjælp i en lang række internationale og

¹ EFT L 150, 18.6.2003, s. 67.

midlertidige retlige valg¹; opfordrer indtrængende Den Internationale Straffedomstol til at intensivere sine bestræbelser med henblik på at involvere samfund i situationer under efterforskning i en proces med konstruktivt samspil med Den Internationale Straffedomstol beregnet på at fremme forståelsen og understøttelsen af dens mandat, leve op til forventningerne og gøre disse samfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; understreger den rolle, som de ikke-retlige mekanismer vil kunne spille i forbindelse med bekæmpelse af menneskerettighedskrænkelser og den internationale strafferet, forudsat at disse bestræbelser respekterer en korrekt fremgangsmåde og ikke er falske;

33. bifalder FN's Generalforsamlings vedtagelse af resolutionen om oprindelige folks rettigheder og lykønsker Rådet og medlemsstaterne med deres støtte til vedtagelsen af denne tekst, som vil skabe rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; konstaterer samtidig med bekymring, at uden nye instrumenter til at sikre gennemførelsen af denne resolution vil der ikke kunne forventes reelle forbedringer i levevilkårene for oprindelige folk, især folk, der lever under autoritære og diktatoriske styre, og opfordrer Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne resolution op, især gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

34. opfordrer atter Kommissionen og medlemsstaternes ambassader og konsulater til at sikre, at hele deres personale fuldt ud er bevidst om retningslinjerne for menneskerettigheder; mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at dele strukturer og personale for at skabe virkelige "EU-ambassader";
35. bemærker det tyske og det portugisiske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;
36. opfordrer formandskabet til at finde metoder til at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem Rådets arbejdsgrupper, hvad angår iværksættelsen af en indsats på områder af fælles interesse, for eksempel mellem arbejdsgruppen for menneskerettigheder (COHOM) og den arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med Den Internationale Straffedomstol, hvad angår strafferet og børn og væbnet konflikt;
37. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne med henblik på fuldt ud at anerkende betydningen af at nyde godt af den højest opnåelige sundhedsstandard som en grundlæggende rettighed, især hvad angår lindring af smerter;

Dødsstraf

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

38. bifalder den ovennævnte resolution vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007, som slår til lyd for et verdensomspændende moratorium for brugen af dødsstraf, og anerkender dette initiativs positive tværregionale karakter;
39. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne for dødsstraf med henblik på at støtte alle aktiviteter, der tager sigte på fuldstændig gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution, som blandt andet opfordrer alle stater, der stadig har dødsstraf, til at respektere de internationale standarder, der rummer kontrolmekanismer, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, især de mindstestandarder, der er fastlagt i bilaget til Rådets (sociale og økonomiske anliggender) resolution 1984/50 af 25. maj 1984; påpeger, at resolutionen forsyner Generalsekretæren med information vedrørende brugen af dødsstraf og observation af de kontrolforanstaltninger, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, og bestræber sig på gradvist at indskrænke brugen af dødsstraf og reducere antallet af overtrædelser, der kan give dødsstraf; understreger endvidere, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;
40. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der endnu ikke har ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om dødsstraf, til at gøre dette¹; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne ville undertegne og ratificere sådanne protokoller og konventioner;
41. bifalder Rådets (retlige og indre anliggender) afgørelse af 7. december 2007 om at tilslutte sig Europarådets og EU's fælles erklæring om udnævnelse af en Europæisk Dag mod Dødsstraf, der skulle afholdes den 10. oktober hvert år; bifalder forløbet af Den Europæiske Konference i Lissabon den 9. oktober 2007, der endnu en gang opfordrede til udryddelse af dødsstraf i Europa og slog til lyd for total afskaffelse af dødsstraf;
42. bifalder afskaffelsen af dødsstraf i Albanien den 25. marts 2007 (for alle forbrydelser); i Kirgisistan den 27. juni 2007; i Rwanda den 26. juli 2007; i Staten New Jersey (i USA) den 13. december 2007 og i Usbekistan den 1. januar 2008;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

43. konstaterer, at Grækenland, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet hidtil hverken har undertegnet eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur; konstaterer, at Østrig, Belgien, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Rumænien hidtil har undertegnet, men ikke ratificeret den; opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur, til ufortøvet at gøre dette;
44. nærer bekymring med hensyn til det virkelige engagement hos EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af

¹ Den 10. januar 2008 havde Italien, Letland, Polen og Spanien underskrevet, men ikke ratificeret protokol nr. 13 til ECHR, hvad angår afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder.

samtlige personer imod tvungen forsvinden, hvad angår menneskerettigheder; opfordrer samtlig EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til omgående at undertegne og ratificere den¹;

45. henviser Rådet og Kommissionen til den nylige undersøgelse med titlen "The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment and punishment" (Gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf) forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; opfordrer begge institutioner til at følge dens henstillinger, dvs. henstillingen at udvikle en klar global vision med national fokus til undersøgelse af de lokale politiske, sociale, kulturelle og juridiske forhold; opfordrer Kommissionen til efter en undersøgelse at sende instrukser til sine delegationer og til medlemsstaternes delegationer med henblik på at hjælpe dem med at gennemføre retningslinjerne;
46. ser frem til vurderingen af gennemførelsen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som er ved at blive udarbejdet til forelæggelse for COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder); forventer i forbindelse med revisionen af dette sæt retningslinjer, at COHOM drøfter specifikke kriterier for en indsats vedrørende individuelle sager med henblik på at forbedre gennemførelsen af retningslinjerne; anbefaler vedtagelse af foranstaltninger til at sikre overholdelsen af det totale forbud imod tortur og modarbejde ethvert forsøg på at fastlægge en EU-holdning, der legitimerer brugen af diplomatiske forsikringer til at lette overførsel af personer til et land, hvor de kan risikere at blive udsat for tortur;
47. opfordrer til en ajourføring af retningslinjerne for tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i lyset af artikel 15 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der vedrører frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
48. slår til lyd for, at formandskabet eller Rådssekretariatet regelmæssigt er tilstede i det relevante FN-udvalg, samt for et yderligere samarbejde med Europarådet og dets komité til forebyggelse af tortur med henblik på at opnå væsentligt og nyttigt materielt input i beslutningsprocessen, hvad angår initiativer over for visse lande;
49. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Den Europæiske Union til at anse kampen imod tortur og mishandling for at være en hovedprioritet for dens menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor

¹ Signatarstater (i december 2007): Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige. (Kun to lande - Albanien og Argentina - har indtil videre ratificeret konventionen, der kræver 20 ratifikationer for at træde i kraft).

der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;

Børn og væbnet konflikt

50. bifalder rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, der blev offentliggjort den 13. august 2007 og konkluderer, at FN-medlemsstaterne bør anvende konkrete og målrettede foranstaltninger imod genstridige menneskerettighedskrænkere;
51. bifalder det fremskridt, der er gjort i anvendelsen af de internationale børnebeskyttelsesstandarder, hvad angår det at drage påståede overtrædere til ansvar, såsom de anklager, der blev fremsat af ICC imod højtstående ledere af forskellige kæmpende grupper i Den Demokratiske Republik Congo og de anklager, der blev fremsat imod fire ledende medlemmer af The Lord's Resistance Army; anser den erklæring, som den særlige domstol for Sierra Leone har afsagt om, at rekruttering eller anvendelse af børn under 15 år i fjendtlige handlinger er en krigsforbrydelse under gældende international ret, samt dens nylige domfældelse imod militærledere for at rekruttere børn, for væsentlige fremskridt;
52. bifalder den øgede inddragelse af aspektet børn i en lang række forhandlinger, aftaler samt fredsskabende og fredsbevarende bestræbelser, dagsordener og traktater; understreger dog, at bestemmelser om børn i fredsftaler bør være specifikke, og at deres mål bør være opnåelige;
53. bifalder den øgede inddragelse af aspektet børn i mekanismer for ansvarsplacering i forbindelse med forbrydelser under international ret (anerkender i denne forbindelse de bestræbelser, der er blevet udfoldet af Liberian Truth and Reconciliation Commission i dette øjemed i 2007) som et vigtigt middel, der kan bidrage til at gøre børns ret til at deltage i afgørelser, der vedrører deres liv, effektiv; understreger dog, at det, der mest er i børnenes interesse, skal være afgørende for en sådan involvering, herunder gennem implementeringen af alderstilpassede politikker og procedurer og fremme af rehabilitering og reintegration af børneofre;
54. bifalder den kendsgerning, at Integrated Disarmament, Demobilization and Reintegration Standards (integrerede nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsstandarder) (2006), Paris-princippet og retningslinjerne vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (2007) udgør væsentlige fremskridt i udformningen af en politik og nu kræver effektiv gennemførelse;
55. bifalder den kendsgerning, at yderligere syv nationer (Argentina, Kroatien, Guatemala, Laos, Mauretanien, Marokko og Ukraine) har tilsluttet sig den internationale forpligtelse til at stoppe rekruttering af børn i væbnede konflikter kendt som Paris-forpligtelserne og -princippet og beklager, at USA ikke har givet sin underskrift på grund af dets modstand imod bestemmelsen vedrørende ICC;
56. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne

og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder¹;

57. konstaterer, at det portugisiske formandskab har fulgt de tyske initiativer under retningslinjerne og instrueret alle delegationer i prioritetslande til at anse de landespecifikke strategier vedtaget af COHOM den 15. juni 2007 som stående instruktioner, der skal indarbejdes i delegationsledernes arbejde på området for børn i væbnede konflikter; bifalder den kendsgerning, at formandskabet også har fremsendt de rapporter, det har modtaget fra relevante ngo'er vedrørende enkelte lande, til lokale formandskaber;

Menneskerettighedsforkæmpere

58. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en indsats for en mere gennemsigtig og systematisk implementering af EU's retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere, eftersom dette er et vigtigt og innovativt instrument, der er udformet til at beskytte og støtte de menneskerettighedsforkæmpere, der er i størst fare;
59. forventer, at identifikationen af retningslinjerne om menneskerettighedsforkæmpere som et prioriteret element af EU's eksterne menneskerettighedspolitik vil blive modsvaret af effektiv implementering af disse retningslinjer i lokale strategier vedrørende 120 lande; påpeger, at manglen på EU-initiativer på vegne af menneskerettighedsforkæmpere i visse lande, såsom Kina, Tunesien, Etiopien, Iran og Rusland, ser ud til at afspejle en manglende konsensus blandt EU-medlemsstaterne, idet enkelte medlemsstater prioriterer andre udenrigspolitiske interesser og derved umuliggør en kollektiv indsats;
60. mener, at en konsekvent tilgang også bør fokusere på at styrke kapacitetsudviklingen blandt menneskerettighedsaktivister og fremme hørings- og interaktionsmekanismer mellem dem og deres regeringer om spørgsmål vedrørende demokratisk reform og fremme af menneskerettigheder, især når demokratiseringsprocesser er på spil;
61. opfordrer Kommissionen og Rådet til aktivt at tilskynde menneskerettighedsforkæmpere til at udbrede oplysninger om ikkevolds-teori og -praksis og bestrebe sig på at fremme kendskabet til samt udveksling mellem dem, hvad angår bedste praksis baseret på førstehåndserfaringer gjort "i marken";
62. opfordrer Rådet til omgående at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere sommetider er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokale EU-styrker altid bør informere ngo'er på stedet om sådanne initiativer under fortrolighed;
63. understreger endnu en gang betydningen af at stille håndbogen for implementering af

¹ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi - i november 2007 endnu ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige.

Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter - i oktober 2007 endnu ikke ratificeret af Estland, Grækenland, Ungarn, Nederlandene; af Cypern hverken ratificeret eller undertegnet.

retningslinjerne til rådighed for menneskerettighedsforkæmpere på stedet; tilskynder COHOM til at udbrede oversættelser af EU-retningslinjerne for menneskerettighedsforkæmpere til EU-sprog, der er lingua franca i tredjelande, og til vigtige ikke-EU-sprog blandt regionale myndigheder og ambassader/delegationer; bifalder den kendsgerning, at der nu foreligger oversættelser til sådanne sprog som russisk, arabisk, kinesisk og farsi, men understreger, at det er nødvendigt at producere flere oversættelser lokalt; opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at forenkle visumproceduren for menneskerettighedsforkæmpere, der opfordres til at deltage i begivenheder, der finder sted i Den Europæiske Union, eller som flygter fra forværrede sikkerhedssituationer;

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

64. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede en omfattende evaluering af retningslinjerne for menneskerettighedsdialoger og til at udvikle klare indikatorer for virkningen af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger;
65. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsdialoger baseres på gensidighed med hensyn til både Den Europæiske Unions område og tredjelandes område;
66. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsspørgsmål tages op til fornyet overvejelse på højeste politiske plan med henblik på at give menneskerettighedsanliggender mere politisk vægt; anser det derfor for grundlæggende, at en sådan dialog ikke bruges til at begrænse aktiviteterne til møder mellem eksperter og derved tilsidesætte disse emner i forhold til andre politiske spørgsmål; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at vedtage følgende foranstaltninger:
 - offentliggøre de målsætninger, der udspringer af de enkelte dialoger, samt overvåge gennemførelsen heraf;
 - sikre, at der foretages en evaluering af de enkelte dialoger på årsbasis i stedet for kun "om muligt" på årsbasis;
 - sikre, at ethvert møde som led i dialogen ud over drøftelser af teknisk art for tjenestemænd også omfatter et politisk aspekt, der direkte involverer de ansvarlige på ministerielt plan;
 - inddrage repræsentanter for Europa-Parlamentet i dialogerne og især i evalueringsmøder, hvor der drøftes individuelle sager;
67. understreger i denne forbindelse endnu en gang de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande;
68. understreger, at Kina fortsat systematisk krænker menneskerettighederne, og at Kina til trods for de løfter, regimet har afgivet med udsigt til de kommende Olympiske Lege, ikke har gjort fremskridt på menneskerettighedsområdet; understreger nødvendigheden af en radikal intensivering af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske

Union og Kina; bifalder den kendsgerning, at Kina har besluttet at lade alle sager med dødsstraf blive revideret af Højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig udfører det største antal henrettelser i verden; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om civile og politiske rettigheder; beklager, at der ikke er blevet vedtaget nogen fælleserklæring mellem EU og Kina om menneskerettigheder på topmødet mellem EU og Kina den 28. november 2007 i Beijing til trods for, at der oprindeligt var fremsat erklæring om hensigter i den retning; opfordrer Rådet til at sørge for en mere detaljeret underretning af Parlamentet efter drøftelser, herunder en detaljeret liste af initiativer iværksat i individuelle sager fra Rådets og medlemsstaternes side; konstaterer, at systematiske krænkelse af politiske rettigheder og menneskerettigheder til trods for økonomiske reformer stadig foregår, hvad angår sådanne fænomener som politisk fængsling, angreb på og intimidering af advokater og menneskerettighedsforkæmpere, mangel på et uafhængigt retsvæsen, tvangsarbejde, ytrings- og religionsfrihed, religiøse og etniske mindretals rettigheder, vilkårlige tilbageholdelser, Laogai-lejrsystemet og påstande om organhøst; konstaterer, at der skal lægges mere målrettet vægt på sådanne spørgsmål som optakten til De Olympiske Lege i Beijing, som udgør en vigtig historisk lejlighed til forbedring af menneskerettighedssituationen i Kina; er i denne forbindelse fortsat bekymret over kinesisk lovgivning, herunder statshemmelighedssystemet, der forhindrer den gennemsigtighed, der er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; er bekymret over de begrænsninger, der lægges på de kinesiske og internationale mediers frihed, herunder internettet, blogging og adgang til oplysninger for den kinesiske og internationale presse; er ligeledes bekymret over sortlistningen af journalister og menneskerettighedsaktivister, herunder Dalai Lama, hans forbundsfæller og Falun Gong-udøvere; understreger nødvendigheden af selv efter De Olympiske Lege at fortsætte med omhyggeligt at overvåge menneskerettighedssituationen og ændringerne i lovgivningen på dette område; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at sikre, at dens handelsforbindelser med Kina gøres afhængig af menneskerettighedsreformer, og opfordrer i denne forbindelse Rådet til at foretage en omfattende evaluering af menneskerettighedssituationen, inden der indgås en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale; opfordrer Rådet og Kommissionen til at rejse spørgsmålene om Det Indre Mongoliet, Østturkestan og Tibet, aktivt støtte og styrke en gennemsigtig dialog mellem den kinesiske regering og repræsentanter for den tibetanske regering i eksil samt integrere virkningerne på menneskerettighedsområdet af Kinas politik i Afrika; er fortsat foruroliget over de systematiske krænkelse af uyghurernes menneskerettigheder i den autonome Xinjiang-region;

69. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af Irans manglende samarbejde; henviser atter til de synspunkter som det gav udtryk for i forbindelse med den sidste betænkning; opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte dissidenter og demokratiforkæmpere og gennem fredelige og ikke-voldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer; sikre bæredygtigheden af disse reformer og sikre inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; fordømmer

den nye moral-kampagne, som de iranske myndigheder har ført siden begyndelsen af april 2007, hvor tusindvis af mænd og kvinder er blevet arresteret for at "bekæmpe umoralsk opførsel"; fordømmer det iranske styres voksende benyttelse af dødsstraf;

70. fordømmer manglen på resultater af menneskerettighedsdrøftelserne mellem EU og Rusland og opfordrer til, at Parlamentet inddrages i denne proces; støtter de bestræbelser, der udfoldes af Rådet og Kommissionen for at skabe en tradition for, at disse drøftelser skiftevis finder sted i Rusland og Den Europæiske Union, hvor også andre russiske ministre end udenrigsministeren deltager i drøftelserne, og hvor den russiske delegation deltager i møderne mellem russiske og europæiske ngo'er eller parlamentariske organer tilrettelagt i forbindelse med høringerne; beklager, at Den Europæiske union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer som et resultat af, at der er blevet rejst følsomme spørgsmål såsom situationen i Tjetjenien og andre kaukasiske republikker, straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; mener, at den langsigtede debat om Tjetjenien bør udvides til at omfatte de foruroligende situationer i Ingusjetien og Dagestan; beklager den vedholdende forfølgelse af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og ngo'er, for eksempel den nylige chikane mod Novaja Gazeta og Nisjnij Novgorod-stiftelsen for Fremme af Tolerance; opfordrer indtrængende Rusland til at træffe yderligere foranstaltninger til beskyttelse af journalisters og menneskerettighedsforkæmperes ytringsfrihed og sikkerhed; mener i denne forbindelse, at det russiske samarbejde med OSCE, Europarådet og FN's menneskerettighedsmekanismer samt ratifikation af alle relevante menneskerettighedskonventioner bør betragtes som en prioritet af Den Europæiske Union, især ratifikationen af protokol nr. 14 til ECHR, der ændrer konventionens kontrolsystem; beklager Ruslands manglende vilje til at indbyde internationale valgobservatører i tilstrækkeligt antal og i tilpas god tid til at give dem mulighed for effektivt at overvåge valgene i overensstemmelse med OSCE-standarder og er derfor tvunget til at sætte spørgsmålstejn ved parlamentsvalgenes demokratiske akkreditiver; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at rejse menneskerettighedsspørgsmål, herunder individuelle sager, over for de russiske myndigheder på højeste plan og i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge klarere forpligtelser og skabe mere effektive overvågningsmekanismer ud over menneskerettighedsklausulen med henblik på at opnå en reel forbedring i menneskerettighedssituationen;
71. opfordrer Kommissionen og Rådet til at oprette underudvalg om menneskerettigheder med alle nabolande; gentager sin opfordring til, at parlamentarikerne inddrages i forberedelserne til disse møder, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; er af den opfattelse, at disse underudvalg, der i forbindelse med Tunesien og Egypten måske især fokuserede på at sikre stabiliteten af dette underudvalg og på at skabe tillid mellem parterne, især i forbindelse med Marokko nu bør træde ind i en mere resultat-orienteret fase og opstille konkrete benchmarks og indikatorer for fremskridt; minder om, at disse underudvalg ikke har nogen beslutningskompetence, men kan forelægge forslag til det relevante associeringsudvalg eller organer på et højere niveau i den politiske dialog,

som under den europæiske naboskabspolitik's handlingsplaner og associeringsaftaler har ansvar for at drøfte menneskerettighedsspørgsmål som en del af den politiske dialog; foreslår, at resultatdokumenter, der drøftes på ekspertmøder, også sættes på dagsordenen for møderne på politisk plan (topmøder) som led i menneskerettighedsdialogerne og -drøftelserne for at reducere uoverensstemmelser i erklæringer om menneskerettighedssituationen fremsat af begge parter i pressen, idet disse erklæringer ofte er indbyrdes modstridende;

72. anerkender Kommissionens og Rådets forsøg på at organisere en runde nummer to af dialogen mellem Den Europæiske Union og Usbekistan om menneskerettigheder i maj 2008; påpeger endnu en gang, at afholdelsen af en dialog om menneskerettigheder og ekspertmøder om Andijan-massakren i 2005 ikke i sig selv er et fremskridt og ikke kan bruges som grund til ophævelse af sanktioner; konstaterer, at manglen på en uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren og udeblivelsen af enhver forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan - som er de betingelser, som Den Europæiske Union har stillet for at ophæve sanktionerne - naturligvis har ført til, at sanktionerne imod Usbekistan er blevet forlænget; bifalder den kendsgerning, at konklusionerne på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15. og 16. oktober 2007 har indført særlige betingelser, der skal være opfyldt inden for en periode på seks måneder, for at ophævelsen af visumbegrænsningen kan fastholdes; opfordrer Kommissionen og Rådet til at foretage en seriøs vurdering af virkningerne af afgørelsen om i en periode på seks måneder at ophæve visse visumrestriktioner, der udgør en del af EU-sanktionerne imod Usbekistan, og undersøge den generelle menneskerettighedssituation i landet; beklager den kendsgerning, at Usbekistan hidtil ikke har gjort fremskridt i nogen af disse henseender; er oprørt over præsidentvalget i Usbekistan den 23. december 2007, som ifølge OECD-kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder blev "holdt i et skarpt kontrolleret politisk miljø, der ikke gav plads for reel opposition og generelt undlod at opfylde adskillige OECD-forpligtelser omkring demokratiske valg"; fordømmer mordene på Mark Weil, grundlægger og kunstdirektør for det uafhængige Ilkhom-teater, i Tashkent den 9. september 2007 og journalisten og kritikeren af det usbekiske regime Alisher Seipov i den kirgisiske by Osh den 24. oktober 2007; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger¹; hilser afskaffelsen af dødsstraf velkommen;
73. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de resterende fire centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariater; påpeger, at den praktiske tilrettelæggelse i visse tilfælde ikke er fremmende for effektiviteten i afholdelsen af dialogerne, f.eks. når der kun kan stilles konsekutiv tolkning til rådighed, som det var tilfældet under menneskerettighedsdialogen med Turkestan;

¹ Især Mutabar Tadjibaeva, formand for menneskerettighedsorganisationen Plammenoe Serdtse, og de tolv menneskerettighedsforkæmpere: Saidjahon Zainabidinov, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov og Ulugbek Kattabekov.

74. konstaterer, at det, at EU trækker sig tilbage fra de løfter, det har givet Tyrkiet på vej mod dets tiltrædelse, er en væsentlig faktor for forsinkelsen af yderligere menneskerettighedsreformer i Tyrkiet;
75. håber, at de skyldige i mordet på Benazir Bhutto findes og drages til ansvar så hurtigt som muligt; konstaterer, at menneskerettighedssituationen i Pakistan forværredes i 2007, herunder især truslerne mod retsvæsenets uafhængighed og mediefriheden; bemærker vedtagelsen af et nyt landestrategipapir for Pakistan og bifalder dokumentets mainstreaming af konfliktforebyggelse og menneskerettigheder; konstaterer, at det første møde i det fælles udvalg EU-Pakistan blev afholdt i Islamabad den 24. maj 2007, og understreger behovet for, at menneskerettigheder sættes øverst på dagsordenen for alle efterfølgende møder;

Skamfering af kvinders kønsorganer og anden skadelig traditionel praksis

76. understreger, at bestræbelser på at afskaffe alle former for skamfering af kvinders kønsorganer bør intensiveres, både på græsrodsniveau og som led i den politiske proces, for at understrege den kendsgerning, at en sådan skamfering både er en krænkelse af menneskerettigheder og et ligestillingsanliggende;
77. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt tilgodeses i alle menneskerettighedsdialoger, herunder især bekæmpelse og afskaffelse af samtlige former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder alle former for skadelig traditionel praksis eller skik og brug, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer og for tidligt eller tvungent ægteskab, alle former for menneskehandel, vold i hjemmet og kvindedrab, udnyttelse på arbejdspladsen og økonomisk udnyttelse;
78. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge menneskerettighedsklausulen til at gøre alle former for skamfering af kvindelige kønsorganer til et prioriteret emne i forbindelserne med ikke-medlemsstater, især de stater, der har præferenceforbindelser med Den Europæiske Union under Cotonou-aftalen, og lægge pres på dem for at få dem til at vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige, administrative, retlige og forebyggende foranstaltninger for at sætte en stopper for denne praksis;
79. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til især at fremme ratifikation og gennemførelse fra Den Afrikanske Unions medlemsstaters side af Den Afrikanske Unions protokol om kvinders rettigheder i Afrika;
80. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke EIDHR (Det Europæiske Instrument for Menneskerettigheder) og sikre, at der stilles midler til rådighed til aktiviteter til bekæmpelse af alle former for skamfering af kvinders kønsorganer;

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

81. beklager de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne og demokratiet begået af den militære junta i Burma og støtter Den Europæiske Unions løfter om at nå sine erklærede

mål, navnlig oprettelsen af en legitim, demokratisk civil regering, der respekterer sin befolknings menneskerettigheder og genopretter normale forbindelse med det internationale samfund; bifalder Rådets vedtagelse i november 2007 af en fælles holdning, der fornyer de eksisterende restriktive foranstaltninger og indfører yderligere restriktive foranstaltninger, men beklager, at nogle sektorer af afgørende betydning, såsom energi, udelukkes fra disse foranstaltninger; fordømmer de burmanske myndigheders brutale reaktion på buddhistmunkenes og andre fredelige demonstranternes demonstrationer; bifalder udnævnelsen af en særlig EU-delegation for Burma og opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte den burmanske pro-demokratiske bevægelse inden for rammerne af EIDHR;

82. opfordrer rådsformandskabet til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation; tilskynder navnlig Rådet til fuldt ud at gennemføre Den Europæiske Unions retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og stille yderligere midler til rådighed til projekter under EIDHR, især for at fremme demokratiet i Belarus, Burma, Cuba, Eritrea, Laos, Nordkorea, Usbekistan, Vietnam og Zimbabwe; mener, at udtænkningen og implementeringen af disse projekter ikke bør være betinget af de pågældende regimers samtykke eller samarbejde;
83. bifalder afholdelsen af Den Europæiske Unions første dag imod menneskehandel den 18. oktober 2007, der havde til formål at øge bevidstheden om menneskehandel og understrege Den Europæiske Unions for længst indgåede forpligtelse til at udrydde denne;
84. bifalder EU's ngo-menneskerettighedsforum tilrettelagt af det portugisiske formandskab og Kommissionen og afholdt i Lissabon i december 2007 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; støtter forummets henstillinger, der bekræfter menneskerettighedernes udelelighed og almengyldighed og formår at forbinde de eksterne og de interne aspekter af EU-politikkerne;
85. bifalder det fjerde møde i Det Europæiske Net af kontaktpunkter, hvad angår personer med ansvar for folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som fandt sted i Haag den 7. og 8. maj 2007; noterer sig det arbejde, der blev gjort på dette møde, som var helliget Rwanda og europæiske staters efterforskning vedrørende mistænkte fra Rwanda;
86. opfordrer Rådets formandskab til at rejse spørgsmålet om Den Europæiske Unions manglende indsats i Darfur; bifalder Den Afrikanske Unions og FN's fælles aktion (Hybrid operation) i Darfur (UNAMID), enstemmigt godkendt den 31. juli 2007 af FN's Sikkerhedsråds resolution 1769(2007) som et lille skridt i den rigtige retning; bemærker, at UNAMID tog over efter Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS) den 31. december 2007 og har et foreløbigt mandat, der udløber den 31. juli 2008; forventer, at AMIS med sit mandskab på 7.000, der hidtil har været ansvarligt for fredsbevarelse, vil blive optaget i denne nye styrke, og at alle nødvendige foranstaltninger til sikring af UNAMID's kapacitet til at opfylde sit mandat vil blive truffet, herunder regelmæssig overvågning af antallet af fredsbevarende styrker, der udsendes; fastholder ikke desto mindre, at arrestordrerne udstedt af ICC i forbindelse med Darfur skal efterkommes snarest muligt;

87. bifalder den kendsgerning, at man i FN har indledt arbejdet med at nå frem til en fælles adfærdsnorm for alle kategorier af personale, der deltager i fredsskabende missioner; bemærker, at aktionsplanen (Task Force Plan of Action) indeholder krav om, at et sæt af seks hovedprincipper skal indarbejdes i alle De Humanitære FN-organisationers Fælles Stående Komité (IASC), herunder et princip der forbyder seksuelt samkvem med personer under atten år, uanset myndighedsalder eller den seksuelle lavalder, der efter skik og brug gælder lokalt; bifalder den kendsgerning, at denne adfærdskodeks nu gælder for alt FN's fredsskabende og humanitære personale; bifalder skabelsen af enheder for personalets adfærd inden for FN-missionerne i Burundi, Elfenbenskysten, Den Demokratiske Republik Congo og Haiti, der skal undersøge påstande og bistå ofre; forventer fuld implementering af adfærdskodeksen i alle FN-missioner, herunder, hvor det er passende, iværksættelse af straffesanktioner imod de medlemmer af personalet, der bevisligt har begået voldtægt eller udnyttet børn seksuelt;
88. bifalder den kendsgerning, at Rådet udarbejder lister over lande i fokus, som det regelmæssigt fører ajour, med henblik på hvilke yderligere samordnede bestræbelser, der gøres med hensyn til implementering af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, om dødsstraf og om menneskerettighedsforkæmpere; bemærker, at en lignende praksis er fastlagt under gennemførelsesstrategien for de nye EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af barnets rettigheder; tilskynder Kommissionen og Rådet til at udvide denne praksis, som gør det muligt for Den Europæiske Union blandt andet at reagere på en mere effektiv måde gennem nye initiativer, erklæringer eller andre former for aktioner, på EU's retningslinjer om tortur; tilskynder Rådet og Kommissionen til at involvere FN's særlige mekanismer og tage hensyn til henstillinger og hastebeslutninger fra Europa-Parlamentet, når disse fokuslande identificeres;
89. gentager sit krav om, at alle menneskerettigheds- og demokrati-drøftelser med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, herunder årsberetningerne, udtrykkeligt omtaler diskriminationsspørgsmål, herunder spørgsmål vedrørende etniske mindretal og religiøse friheder, herunder diskriminatorisk praksis over for mindretalsreligioner, beskyttelse og fremme af indfødte folks rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, handicappede personer, herunder personer med intellektuelle handicap, samt personer med enhver seksuel orientering, idet man fuldt ud inddrager deres organisationer, både inden for Den Europæiske Union og i tredjelande, hvor det er passende;

Kommissionens eksterne bistandsprogrammer

Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)

90. slår til lyd for fuldstændig gennemsigtighed, hvad angår den måde, hvorpå pengene gives ud, og hvordan projekterne udvælges og vurderes under EIDHR; opfordrer til offentliggørelse på internettet af alle udvalgte projekter, når dette er foreneligt med beskyttelse af modtageren;
91. bifalder vedtagelsen under EIDHR af en ny foranstaltning, der gør det muligt hurtigt at træde i aktion for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere, uden at det er nødvendigt med en udbudsprocedure; opfordrer Kommissionen til at gennemføre denne nye

foranstaltning hurtigt og effektivt;

92. konstaterer, at EIDHR-midler afsat til EU-valgobservationsmissioner i 2007 udgjorde 23% af de samlede EIDHR-midler, der blev brugt (30,1 millioner euro), og at der blev gennemført 11 sådanne missioner;
93. konstaterer, at en stor del (ca. 50 %) af den samlede EIDHR-finansiering til projekter, der blev skrevet kontrakt om i 2007, gik til store tematiske projekter, og kun en lille andel (24 %) gik til lande-baseret støtteordninger (svarende til mikro-projekter); konstaterer endvidere, at kun en lille del af midlerne gik til Asien, som er det mest problematiske kontinent, hvad angår menneskerettighedskrænkelser; foreslår, at den geografiske balance tages op til fornyet overvejelse;
94. konstaterer, at man bør være forsigtig, når det gælder finansiering af internationale organisationer, hvis finansiering sker gennem medlemsstaternes obligatoriske bidrag, såsom ICC, eftersom finansiering til sådanne organisationer er ensbetydende med at subventionere statslige parter, der er forpligtede til at yde finansiering til disse organisationer, og bringer andre projekter, der er afhængige af EIDHR-finansiering, i fare, såsom ngo-projekter og det juridiske program for Den Særlige Domstol for Sierra Leone;

Implementering af menneskerettigheds- og demokratiklausuler i eksterne aftaler

95. beklager det faktum, at menneskerettigheds- og demokratibestemmelsen, et væsentligt element i samtlige samarbejds- og partnerskabsaftaler med tredjelande, stadig ikke gennemføres på en konkret måde, hvilket skyldes manglen på en mekanisme, der ville gøre det muligt at gennemføre den;
96. understreger endnu en gang i denne forbindelse de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 14. februar om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler;
97. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsklausuler implementeres gennem en mere gennemsigtig høringsprocedure mellem parterne, der specificerer hvilke politiske og juridiske mekanismer, der skal bruges i tilfælde af en anmodning om ophævelse af et bilateralt samarbejde på grund af gentagne og/eller systematiske menneskerettighedskrænkelser, der er et brud på international ret; mener, at klausuler også skal omfatte enkeltheder om en mekanisme, der skal muliggøre midlertidig ophævelse af en samarbejdsaftale så vel som en "advarselsmekanisme";
98. konstaterer, at Den Europæiske Union i 2007 ikke indgik nogen nye aftaler, der indeholdt menneskerettighedsklausuler;
99. bifalder den kendsgerning, at Kommissionen og Rådet ophævede Belarus' handelspræferencer i juni 2007 under den generelle toldpræferenceordning (GSP) som følge af, at regeringen i Belarus ikke gennemførte nogen af de henstillinger, der blev forelagt af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) i 2004;

Mainstreaming af menneskerettigheder

100. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af "generel toldpræferenceordning plus"-fordele til lande, der har udvist alvorlige mangler i gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om hovedarbejdsnormer, og som har krænket civile og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejdskraft; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;
101. minder om erklæringen om retten til udvikling vedtaget i forbindelse med FN's Generalforsamlings resolution 41/128 af 4. december 1986, der anerkender, at retten til udvikling er en uomtvistelig menneskerettighed, og at staterne har det primære ansvar for at skabe vilkår, der begunstiger virkeliggørelsen af retten til udvikling, og skal tage skridt til at udforme internationale udviklingspolitikker med henblik på at lette fuld virkeliggørelse af denne ret; slår til lyd for foranstaltninger til at sikre, at internationale udviklingsprogrammer beregnet på at efterkomme staternes ansvar i denne henseende omfatter og er tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, undertegnet af De Europæiske Fællesskaber den 30. marts 2007;
102. minder om, at Den Europæiske Unions almindelige budget for 2008 indeholder bevillinger, der dækker handicap, der skal kontrolleres for at sikre, at de som fællesskabsstøtte er i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og opfordrer til, at disse bevillinger i budgettet nøje implementeres og følges op;
103. opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at gennemføre den grundlæggende ret til sundhed, hvad angår smertebehandling og adgang til smertestillende midler, idet Det Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler har opfordret det internationale samfund til at fremme ordinationen af smertestillende midler, især i fattige lande, eftersom der i over 150 lande er berettiget om alvorlig underbehandling;
104. fordømmer ubetinget alle former for udnyttelse af børn, hvad enten det er i form af seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og børne-sexturisme, eller tvangsarbejde, tillige med alle former for menneskehandel;
105. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme virksomhedernes sociale ansvar blandt europæiske og lokale virksomheder; opfordrer Rådet til at aflægge Parlamentet beretning om al feedback fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der klarlægger standarderne for ansvar og regnskabspligt for transnationale selskaber og andre storvirksomheder, hvad angår menneskerettigheder;
106. anerkender, at indvandringspolitik er blevet en prioritet for EU's interne og eksterne politiske dagsorden, og at EU i sine tekster har forsøgt at forbinde indvandring og udvikling og sikre, at de grundlæggende rettigheder for indvandrere respekteres; fastholder dog, at virkeligheden ikke lever op til disse tekster; giver især udtryk for skepsis, hvad angår den omstændighed, at aftaler om hjemsendelse af illegale indvandrere indgås med tredjelande, der ikke har det juridiske og institutionelle maskineri, der skal til for at håndtere hjemsendelse af egne statsborgere og beskytte deres rettigheder;

107. opfordrer Rådet til at sikre, at flygtninges, asylsøgere og migranternes rettigheder fuldt ud respekteres i praksis, når man øger samarbejdet om indvandring og asyl med tredjelande; understreger, at især mekanismen i Den Europæiske Naboskabspolitik bør bruges til at overvåge menneskerettighedssituationen på dette område; opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge, at der i forbindelse med samarbejdspolitikker vedrørende bekæmpelse af illegal indvandring ikke på nogen måde ydes støtte til politiet eller retsvæsenet i lande, der i alvorlig grad og på systematisk vis krænker menneskerettighederne og/eller ikke aflægger regnskab for, hvordan disse støttemidler er blevet anvendt;
108. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage EU-initiativer på internationalt plan til bekæmpelse af forfølgelse og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; fordømmer den kendsgerning, at mange lande har kriminaliseret homoseksuel adfærd, og at Iran, Saudi Arabien, Yemen, Sudan, Mauretanien, De Forenede Arabiske Emirater og dele af Nigeria anvender dødsstraf for homoseksuelle aktiviteter, at 77 lande har love, der giver de statslige myndigheder ret til at retsforfølge og eventuelt idømme personer fængselsstraf for homoseksuelt samkvem, og at adskillige lande, såsom Indien, Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone og Malaysia, har love, der giver mulighed for at idømme fængselsstraffe på mellem 11 år og livstid; støtter fuldt ud Yogyakarta-princippet om anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering og kønsidentitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at give asyl til personer, der risikerer forfølgelse i deres oprindelseslande på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet;
109. opfordrer Kommissionen og Rådet til med udsigt til ministermødet i FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC), der afholdes i 2009, at sikre, at den finansielle støtte til kampen imod illegale narkotiske stoffer, der ydes til internationale agenturer, f.eks. FN-instanser, aldrig hverken direkte eller indirekte bruges til at støtte sikkerhedsinstanser i lande, der på alvorlig og systematisk vis krænker menneskerettighederne, eller som bruger dødsstraf for narkokriminelle; opfordrer til, at der udarbejdes et dokument, der på omfattende og omhyggelig vis præsenterer den bedste praksis, der anvendes i menneskerettigheds- og narkotikapolitik i EU-medlemsstaterne, i anledning af det kommende møde i FN's Narkotikakommission;
110. gentager betydningen af Den Europæiske Unions interne politik for fremme af gennemførelsen af den internationale menneskerettighedslovgivning og nødvendigheden af, at medlemsstaterne lovgiver på en måde, der blandt andet er i overensstemmelse med de forpligtelser, der udspringer af Geneve-konventionerne og tillægsprotokollerne hertil, konventionen imod tortur, konventionen imod folkedrab og Rom-statutten for ICC; bifalder det fremskridt, der gøres med anvendelsen af universel jurisdiktion i visse medlemsstater; tilskynder Rådet og Kommissionen til i deres bestræbelser på at opnå bedre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker til at indarbejde kampen imod straffrihed for alvorlige internationale forbrydelser i udviklingen af et fælles EU-område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

111. gentager sin bekymring, hvad angår begrænsninger af internet-indhold, hvad enten det tjener til udbredelse eller modtagelse af informationer, som pålægges af regeringer og ikke fuldt ud er i overensstemmelse med sikringen af ytringsfriheden; anmoder i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at udarbejde fællesskabsregler om handel med tredjelande, hvad angår varer, herunder software, hardware og andre lignende varer, hvis eneste formål er at udføre generelle overvågningsaktiviteter, og begrænse internetadgang på en måde, der ikke er forenelig med ytringsfriheden, og import og eksport af sådanne varer, med undtagelse af varer, der udelukkende har til formål at beskytte børn; mener, at det samme burde gælde, hvad angår overvågning- og/eller militærteknologi bestemt for lande, der systematisk krænker menneskerettighederne; opfordrer i øvrigt til, at der findes konkrete løsninger til at forhindre europæiske virksomheder i at udlevere personlige data til andre lande, hvis disse data kan bruges til at krænke sådanne rettigheder, især hvad angår ytringsfriheden;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

112. opfordrer Rådet til at deltage i debatter om hastebeslutninger og opfordrer til, at Underudvalget om Menneskerettigheder får en mere konstruktiv rolle i udviklingen af sammenhængende og gennemsigtige kriterier for udvælgelsen af hasteemner;
113. henstiller, at beslutninger og andre væsentlige dokumenter vedrørende menneskerettighedsspørgsmål oversættes til de sprog, der tales i de pågældende områder, især til de sprog, hvis brug ikke anerkendes eller er forbudt af de statslige myndigheder, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser;
114. beklager inderligt, at Burmas og Cubas myndigheder har afvist Parlamentets anmodning om deres samtykke til at udsende en delegation, der skulle besøge de tidligere vindere af Sakharov-prisen; mener, at Parlamentet burde fremme etableringen af et netværk mellem Sakharov-prisens modtagere med henblik på regelmæssige møder afholdt i Parlamentet;
115. minder Parlamentets delegationer om, at de systematisk bør sætte en interparlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen for deres besøg i tredjelande;
116. anerkender det arbejde, der er udført i det midlertidige udvalg om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger, og betænkningen fra dette udvalg, som resulterede i den beslutning, som Parlamentet den 14. februar 2007 vedtog om dette spørgsmål¹; anmoder Den Europæiske Union og medlemsstaterne om at fordømme praksis med ekstraordinær overførsel nu og i fremtiden;

o

o o

117. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande, der er

¹ EUT C 287E af 29.11.2007, s. 309.

nævnt i beslutningen.